

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεία Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaafl@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΕ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2073	Β' Κυριακὴ Νηστειῶν (Μάρκ. 2,1-12) 4 Μαρτίου 2018 πρωὶ	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Πρόθυμοι γιὰ βοήθεια στὸν πλησίον μας

«Καὶ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν παραλυτικὸν φέροντες, αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων· καὶ μὴ δυνάμενοι προσεγγίσει αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν, καὶ ἐξορύξαντες χαλῶσι τὸν κράβατον, ἐφ' ᾧ ὁ παραλυτικὸς κατέκειτο» (Μάρκ. 2,3-4)

Ἡ εἶδησις, ἀγαπητοί μου, ὅτι ὁ Ἰησοῦς «εἰσῆλθε πάλιν εἰς Καπερναοῦμ» (Μάρκ. 2,1), ὅτι ἐπανήλθε στὸ κέντρο τῆς Γαλιλαίας, διαδόθηκε ἀστραπιαῖα μέσα στὴν πόλι, κι ἀμέσως **λαὸς πολὺς**, ποὺ διψοῦσε ν' ἀκούσῃ τὴν θεία διδασκαλία, **τρέχει μὲ πόθο ἐκεῖ ποὺ ἦταν ὁ Θεὸς Διδάσκαλος**.

Γνωρίζουμε ὅτι ὅπου εἶνε ὁ Χριστός, ἐκεῖ εἶνε ἡ Ἐκκλησία. Καὶ σήμερα οἱ πιστοὶ συγκεντρώνονται στὴν ἐκκλησία, γιὰ νὰ βροῦν τὸν Κύριο. Μποροῦμε λοιπὸν νὰ ποῦμε ὅτι καὶ τότε **τὸ σπίτι** ἐκεῖνο, στὸ ὁποῖο βρισκόταν ὁ Χριστός, μὲ τὴ συρροὴ τῶν ἀνθρώπων γύρω του **μεταβλήθηκε ἔτσι σὲ ἐκκλησία**.

Διδάσκει ὁ Ἰησοῦς κι ὁ λαὸς ἀκούει· καὶ ἐν τῷ μεταξὺ ἔρχονται ὅλο καὶ περισσότεροι. Τὸ σπίτι γεμίζει ἀσφυκτικὰ σὲ τέτοιο σημεῖο λέει ὁ εὐαγγελιστὴς Μάρκος, «ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν» (ἐ.ἀ. 2,2), **δὲν μπορεῖ νὰ εἰσχωρήσῃ πλέον κανεὶς**, ὄχι στὸ δωμάτιο ποὺ βρίσκεται ὁ Χριστός καὶ διδάσκει ἀλλ' οὔτε κἂν στὴν εἴσοδο. Ὅλοι θέλουν ν' ἀκούσουν τὰ ῥήματα ἐκεῖνα τῆς αἰωνίου ζωῆς ποὺ εἶνε γλυκύτερα κι ἀπ' τὸ μέλι, ὅλοι προσπαθοῦν ν' ἀντικρῦσουν ἔστω κι ἀπὸ μακριὰ τὴ μορφή τοῦ προσώπου του.

Ἔνας ὅμως ἄνθρωπος μέσα στὸ πλῆθος ἐκεῖνο ἔχει καὶ μιὰ ἄλλη μεγαλύτερη ἀνάγκη. Αὐτὸς δὲν θὰ ἠέλεε μόνο νὰ τὸν ἀκούσῃ καὶ νὰ τὸν δῆ· θέλει καὶ νὰ τοῦ ζητήσῃ **τὴ θεραπεία του** ἀπὸ μιὰ βαρεὶα καὶ ἀγιάτρευτη ἀσθένεια ποὺ τὸν ταλαιπωρεῖ· εἶνε **ἕνας «παραλυτικὸς»**. Καὶ τώρα βέβαια αὐτός, μὲ τέτοια κοσμοσυρροή, δὲν μπορεῖ οὔτε ἀπὸ μακριὰ νὰ τὸν δῆ. Πῶς νὰ τοῦ μιλήσῃ γιὰ τὴν ἀνάγκη του, πῶς νὰ τὸν εἰδοποιήσῃ;

Φοβερὴ ἀσθένεια ἢ **παραλυσία**. Ποιὸς ξέρει πόσο καιρὸ τὸν εἶχε καθηλώσει στὸ κρε-

βάτι τοῦ πόνου. Περίλυπος ἔβλεπε νὰ περνᾶνε ἔτσι μέρες, νύχτες, βδομάδες, μῆνες, χρόνια ὀλόκληρα· εἶχε πιά ἀπελπιστῆ. Ξαφνικὰ ὁμως μαθαίνει ὅτι κάποιος, **ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τὴ Ναζαρέτ**, ἔχει τὴ δύναμι νὰ θεραπεύῃ τοὺς ἀσθενεῖς· γιάτρεψε πολλοὺς ἄλλους, θὰ μπορούσε λοιπὸν νὰ γιαιτρέψῃ κι αὐτόν. Ἡ ἐλπίδα του ἀναπτέρωνεται.

Πῶς ὅμως –παραλύτος αὐτός– νὰ κινηθῆ, πῶς νὰ πάη νὰ συναντήσῃ τὸν Ἰησοῦ; Πόδια ἔχει καὶ πόδια δὲν ἔχει. Μένει ἐκεῖ ἀσάλευτος. Καὶ φοβᾶται ὁ δυστυχὴς πῶς ἢ εὐκαιρία αὐτὴ θὰ χαθῆ. Τί κρίμα!

Ἄλλὰ νὰ· ἐνῶ ὅλοι οἱ ἄλλοι τρέχουν νὰ συναντήσουν τὸν Ἰησοῦ, **τέσσαρις πονετικοὶ ἄντρες** σταματοῦν. Βλέπουν τὴ θλιβερὴ κατάστασι τοῦ ἀνήμερου αὐτοῦ ἀνθρώπου, τὸν σπλαχνίζονται, συνεννοοῦνται μεταξύ τους καὶ ἀποφασίζουν· **ἀναλαμβάνουν νὰ τὸν μεταφέρουν αὐτοὶ** μπροστὰ στὸν Ἰησοῦ.

Καλὴ ἢ ἀπόφασί τους, μὰ καθόλου εὐκολο αὐτὸ ποὺ ἐπιχειροῦν. Ἀπ' τὴν ἀρχὴ κιόλας **συναντοῦν ἐμπόδια μεγάλα**. Ἐμπόδιο ὁ ὄχλος ποὺ φράζει τὴν εἴσοδο τοῦ σπιτιοῦ, ἐμπόδιο ἢ ἀδιαφορία τῶν πολλῶν ποὺ δὲν σκέπτονται τὴν ἀνάγκη τοῦ παραλύτου, ἐμπόδιο ἢ φιλαυτία τους ποὺ δὲν τοὺς ἀφήνει νὰ παραμερίσουν, νὰ κάνουν μιὰ θυσία γιὰ τὸν ἄλλο.

Οἱ τέσσερις ὅμως αὐτοὶ εὐλογημένοι ἄντρες δὲν ἀποκάμνουν, δὲν «τὸ βάζουν κάτω». Βάζουν τὸ μυαλὸ νὰ δουλέψῃ, ἐπινοοῦν τρόπο καὶ καταστρώνουν σχέδιο τολμηρὸ, πρωτάκουστο· **θὰ τὸν κατεβάσουν μπροστὰ στὸ Χριστό**, μέσα ἐκεῖ στὸ δωμάτιο ποὺ μιλάει, **ανοίγοντας ἀπὸ πάνω τὴ στέγη!** Αὐτὸ βέβαια ἀπατεῖ τώρα πρόσθετο κόπο, μὰ αὐτοὶ δὲν σταματοῦν μπροστὰ σὲ τίποτα. Καὶ τότε μόνο ἡσυχάζουν, ὅταν βλέπουν τὸν παράλυτο νὰ σηκώ-

νεται μπροστά σὲ ὅλους ὑγιῆς καὶ νὰ φεύγη φορτωμένος μάλιστα τὸ κρεβάτι του.

Ἡ προθυμία, ἀγαπητοί μου, ποὺ ἔδειξαν οἱ τέσσερις αὐτοὶ ἄνθρωποι γιὰ τὴν ἐξυπηρέτησι ἐνὸς δυστυχισμένου συνανθρώπου τους, ἃς γίνῃ **παράδειγμα σὲ ὅλους μας**. Γιατὶ ἡ ζωὴ ἀνακυκλώνεται καὶ τὰ περιστατικά ἐπαναλαμβάνονται· ἔτσι βρισκόμαστε κ' ἐμεῖς πολλὰς φορὲς μπροστά σὲ παρόμοιες περιπτώσεις δυστυχίας. Ἀκούμε τίς θλιβερὲς φωνὲς τοῦ πόνου ἀδελφῶν μας, βλέπουμε τὰ δάκρυά τους, ἀντιλαμβανόμαστε ὅτι κάποια λύπη βαθειὰ τυραννεῖ καὶ θλίβει τὴν καρδιά τους. Τί πρέπει νὰ κάνουμε λοιπόν; νὰ ἀδιαφορήσουμε καὶ νὰ προσπεράσουμε ἄσπλαχνα, ὅπως ὁ ὄχλος σήμερα ἢ ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ λευίτης τῆς γνωστῆς ἐκείνης παραβολῆς (βλ. Λουκ. 10,30-37); ἢ μήπως νὰ ἐκμεταλλευθοῦμε τὴν κατάστασι καὶ νὰ τὴ δοῦμε ἰδιοτελῶς, ὡς εὐκαιρία δικοῦ μας πλουτισμοῦ; ἢ τέλος νὰ μιμηθοῦμε τὸν καλὸ Σαμαρείτη καὶ τοὺς τέσσερις σπουδαίους ἄντρες τοῦ σημερινοῦ εὐαγγελίου;

Ἔτσι –βέβαια– ν' ἀδιαφορήσουμε, ὅπως ἔκαναν οἱ πολλοὶ τοῦ ὄχλου, ποὺ συνωστίζονταν γύρω ἀπὸ τὸν Ἰησοῦ δίχως νὰ παραμερίζουν λίγο, ὥστε ν' ἀνοιχθῇ μιὰ δίοδος γιὰ νὰ περάσῃ ὁ παραλυτικὸς· ὄχι νὰ κλείνουμε τὰ σπλάχνα καὶ τὴν καρδιά μας καὶ ἀδιάφοροι νὰ συνεχίζουμε τὸ δρόμο μας, χωρὶς νὰ ρίχνουμε οὔτε ἓνα βλέμμα συμπαθείας στοὺς τραυματίες τῆς ζωῆς, ποὺ μένουν πληγωμένοι στὴ μέση τοῦ δρόμου ἀδύναμοι νὰ σύρουν τὰ βήματά τους. Ἔτσι –πολὺ περισσότερο– νὰ θελήσουμε νὰ ἐκμεταλλευθοῦμε τὴν δυστυχία τους, ὄχι νὰ πατήσουμε ἐπάνω στὰ πτώματά τους, γιὰ ν' ἀνεβοῦμε ἐμεῖς πιὸ ψηλὰ καὶ ν' ἀποκτήσουμε δύναμι μεγαλύτερη. Ἀλλὰ τί πρέπει λοιπόν νὰ κάνουμε; Τὰ καθήκοντά μας στὸ ζήτημα αὐτὸ τὰ ὑπαγορεύει σαφῶς ἡ συμπεριφορὰ τῶν τεσσάρων.

● Καὶ πρῶτα - πρῶτα νὰ σταθοῦμε καὶ **νὰ πλησιάσουμε**, ὅπως αὐτοί, **ἐκεῖ ποὺ βρίσκεται ὁ δυστυχισμένος**. Δὲν θὰ τὸν παρηγορήσουμε ἀπλῶς μὲ λίγα λόγια χριστιανικῆς ἀγάπης, ἀλλὰ καὶ θ' ἀναλάβουμε κάθε κόπο γιὰ νὰ τὸν ἀνακουφίσουμε, ὅπως ἔκαναν καὶ οἱ τέσσερις συνοδοὶ τοῦ παραλυτικοῦ.

● Θὰ χτυπήσουμε κατόπιν γι' αὐτὸν πόρτες καὶ ἄλλων, ἂν ἐμεῖς μόνοι μας δὲν μποροῦμε νὰ τὸν βοηθήσουμε. **Θὰ ζητήσουμε λοιπόν καὶ τὴ βοήθεια τῶν ἄλλων**. Γιατὶ ὅπως ὁ ἓνας δὲν μποροῦσε μόνος του νὰ σηκώσῃ καὶ νὰ μεταφέρῃ τὸν παραλυτικὸ μπροστὰ στὸν Ἰησοῦ,

ἀλλὰ χρειάστηκε γι' αὐτὸ καὶ τὴ βοήθεια τῶν ἄλλων τριῶν συντρόφων του, τὸ ἴδιο κ' ἐμεῖς πολλὰς φορὲς δὲν μποροῦμε μόνοι μας νὰ προσφέρουμε ἀποτελεσματικὴ βοήθεια σὲ δυστυχισμένους, ἐὰν δὲν καλέσουμε σὲ βοήθεια καὶ ἄλλους. Μόνοι μας δὲν μποροῦμε, μαζί μὲ ἄλλους μποροῦμε.

● Ἐπειτα, πρέπει **νὰ συνοδεύσουμε τὸν δοκιμαζόμενο ὡς τὸ τέλος τοῦ μαρτυρίου του**. Ἔτσι νὰ τὸν «πετάξουμε» στὸ ὄρφανοτροφεῖο ἢ στὸ γηροκομεῖο ἢ στὸ ἄσυλο τῶν ἀνιάτων ἢ στὸ νοσοκομεῖο, κ' ἔπειτα νὰ τὸ βάλουμε στὰ πόδια θεωρώντας ὅτι τὸ χρέος μας τελείωσε, χωρὶς νὰ ἐνδιαφερώμαστε πιά γι' αὐτόν, χωρὶς νὰ τὸν ἐπισκεπτώμαστε. Οἱ τέσσερις αὐτοὶ δὲν ἔκαναν ἔτσι. Δὲν ἄφησαν τὸν παραλυτικὸ ἔξω ἀπ' τὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ ποὺ βρισκόταν ὁ Ἰησοῦς, ἀλλ' ἀγωνίστηκαν νὰ τὸν βάλουν μέσα στὸ σπίτι κ' ἐκεῖ νὰ συναντήσῃ τὸν Θεραπευτὴ. **Δὲν ἄφησαν δηλαδὴ τὸ καλὸ ἡμιτελές**, δὲν ἄφησαν τὴ δουλειὰ στὴ μέση, ἀλλὰ προσπάθησαν καὶ ἔφεραν τὸ καλὸ εἰς πέρας, παρὰ τὰ ἐμπόδια ποὺ συνάντησαν. Αὐτὸ λοιπόν νὰ κάνουμε κ' ἐμεῖς.

● Ἡ προθυμία μας γιὰ βοήθεια στὸν ἄλλο ἂς μὴ σταματᾷ μπροστὰ στὸ πρῶτο ἐμπόδιο ποὺ θὰ συναντήσουμε. Θὰ βρεθοῦν ἀσφαλῶς πολλοὶ ποὺ θὰ παρεξηγήσουν τὸ ἔργο τῆς ἀγάπης μας· ἄλλοι δὲν θὰ μᾶς νιώσουν, καὶ ἄλλοι μὲ τίς κακίες τους θὰ σταθοῦν μπροστὰ μας φραγμός· κι αὐτὰ θὰ εἶνε γιὰ μᾶς δοκιμαστήριο τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς ἀντοχῆς μας στὴν ἐργασία τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου. Ἀλλ' ἐμεῖς ἂς μιμηθοῦμε καὶ στὸ σημεῖο αὐτὸ τοὺς τέσσερις συνοδοὺς τοῦ παραλυτικοῦ· ἢ προθυμία μας γιὰ τὸ καλὸ πρέπει νὰ ἔνε τόση, ὥστε, καὶ ἂν ὅλους τοὺς δρόμους μᾶς τοὺς κλείνουν, ἐμεῖς **νὰ προσπαθοῦμε νὰ βροῦμε ἄλλο νέο τρόπο** –ὅπως οἱ τέσσερις ποὺ «ἀπεστέγασαν τὴν στέγην» κι ἀπὸ ἑκεῖ κατέβασαν τὸν παραλυτικόν–, καὶ ἔτσι νὰ κατορθώσουμε νὰ ὀλοκληρώσουμε τὸ καλόν.

Ὁ Κύριος, ἀγαπητοί μου, ποὺ θὰ βλέπῃ τὴν προθυμία, τὴν ἀδελφικὴ συνεργασία, τὸν κόπο, τὴν ἐπιμονή, τὴν ἐπινοητικότητά μας γιὰ νὰ πετύχουμε τὸ καλόν, θὰ μᾶς φωτίζῃ πάντοτε, ὥστε καὶ νέους δρόμους ἀγαθοεργίας νὰ βρίσκουμε, καὶ νέες δυνάμεις θὰ μᾶς χαρίζῃ, ἀλλὰ καὶ **αὐτὸς ὁ ἴδιος θὰ ἔρχεται** νὰ μᾶς εὐλογῇ καὶ **νὰ ἐπιστεγάξῃ** μὲ θαυμαστὸ τρόπο κάθε ἔργο ποὺ θὰ ἀναλαμβάνουμε γιὰ τὴ βοήθεια τοῦ πλησίον καὶ τὴ δόξα τοῦ Θεοῦ.

(†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος

Ἄρθρο ποὺ δημοσιεύθηκε στὸ περιοδικὸ τῆς ἱ. μητροπόλεως Αἰτωλίας & Ἀκαρνανίας «Κοσμάς ὁ Αἰτωλός» (Μεσολόγγι, φ. 201/1-3-1939, σσ. 22-23)
Μεταγλώττισις στὴν ὀμιλουμένην σήμερα καὶ μικρὴ ἀνάπτυξις 7-2-2018.

Τὸ φυλλάδιο διανέμεται ἀπὸ τὸν Ἱεραποστολικὸ Σύλλογο Κυριακῆ, τηλ: 23510 22183 – Κατερίνη,
μὲ τὴν εὐλογία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Στὸ διαδίκτυο στὸν ἰστότοπο: <http://www.iskiriaki.com>

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεία Ἱερά Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης - 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ - τηλ. 23850-28610 - imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΕ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2075	Κυρ. Γ' Νηστ. Σταυρ/σεως (Μάρκ. 8,34 - 9,1) 11 Μαρτίου 2018 πρῶι	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Ποῦ ἡ αὐταπάρνησί μας;

«Ὅς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὅς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν» (Μάρκ. 8,35)

Μὲ θαυμαστὴ εἰλικρίνεια, ἀγαπητοί μου, μὲ θαυμαστὴ εἰλικρίνεια καὶ εὐθύτητα ὁ Κύριος θέτει μπροστὰ στὸν κάθε μαθητὴ καὶ ἀκόλουθό του τὸ ζήτημα, **τὸ σοβαρώτερο ἀπὸ κάθε ἄλλο ζήτημα**, τὸ ζήτημα τῆς σωτηρίας τῆς ψυχῆς. Τὸν ἐρωτᾷ:

Θέλεις, ἄνθρωπέ μου, νὰ σώσης τὴν ψυχὴ σου; τὴν ψυχὴ, ποῦ ἡ ἀξία της **-κατὰ τὴ δική μου ἐκτίμησι**, ποῦ εἶμαι ὁ Δημιουργός της καὶ τὴν γνωρίζω καὶ τὴν ἀξιολογῶ καλύτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον- εἶνε ἀσυγκρίτως ἀνώτερη ἀπ' ὅλους τοὺς θησαυροὺς τοῦ κόσμου; Ἐὰν ναί, τότε πρέπει νὰ πάρῃς ἀπόφασι σταθερὴ καὶ ἀμετάκλητη· νὰ προτιμήσῃς καλύτερα τὸ θάνατο παρὰ τὴ ζημιὰ, τὴν ἀπώλεια τῆς ἀθάνατης ψυχῆς σου. Αὐτὴ τὴν ἔννοια ἔχουν τὰ λόγια τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ποῦ ἀκοῦμε σήμερα· «Ὅς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὅς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν» (Μάρκ. 8,35). Ἐδῶ ἡ λέξι **ψυχὴ** σημαίνει καὶ τὰ δύο, καὶ τὸ **πνεῦμα** τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὴ **ζωή** του. Λέει δηλαδὴ· Ὅποιος θέλει νὰ σώσῃ τὴν ψυχὴ του, θὰ θυσιάσῃ τὴ ζωὴ του· κι ὅποιος θυσιάσῃ τὴ ζωὴ του γιὰ ἐμένα καὶ τὸ εὐαγγέλιό μου, αὐτὸς θὰ σώσῃ τὴν ψυχὴ του.

Ἄκους λοιπὸν τί λέει; Τὴν ψυχὴ του σώζει ἐκεῖνος ποῦ εἶνε ἀποφασισμένος καὶ ἔτοιμος καὶ **αὐτὴ τὴ ζωὴ του ἀκόμη νὰ θυσιάσῃ** γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ καὶ γιὰ τὴν τήρησι τῶν ἐντολῶν τοῦ Εὐαγγελίου.

Τέτοια ἀπόφασι, **ἀπόφασι ἡρωϊκὴ**, πρέπει νὰ πάρῃ ἀπαραιτήτως ὁ καθένας μας, ἂν θέλουμε νὰ μείνουμε στὸ δρόμο τοῦ Κυρίου ὡς τὴν τελευταία μας πνοή. Μεγάλῃ ἀπόφασι! καὶ εὐτυχισμένος ἀληθινὰ ἐκεῖνος ὁ Χριστιανός, ποῦ τὸ σκέφτηκε σοβαρά, πῆρε τὴν ἀπό-

φασι αὐτὴ καὶ μπορεῖ νὰ πῇ εἰλικρινὰ στὸν Κύριο μέσα ἀπ' τὴν καρδιά του·

Κυρίε μου, ἐσὺ θυσιάστηκες γιὰ μένα, λοιπὸν κ' ἐγὼ **εἶμαι ἔτοιμος νὰ θυσιάσω** τὸν ἑαυτό μου - **τὴ ζωὴ μου γιὰ σένα!** Προτιμῶ τὸ θάνατο παρὰ τὴν ἁμαρτία· προτιμῶ νὰ ὑποστῶ τὸ χειρότερο θάνατο παρὰ νὰ παραβῶ τὶς ἐντολές σου καὶ νὰ σὲ ἀρνηθῶ «ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῶ» (ἐ.ἀ. 8,38).

Ἄλλὰ δυστυχῶς, ἀγαπητοί μου, **τὴν ἀπόφασι αὐτὴ**, ποῦ ἦταν ἀπόφασι ὄλων τῶν μαρτύρων καὶ τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας, ἐμεῖς, οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς σημερινούς χλιαροὺς Χριστιανούς, **δὲν τὴν ἔχουμε πάρει**. Ἄλλιῶς ἐκλαμβάνουμε τὸν Χριστιανισμό, πολὺ διαφορετικὰ ἀπὸ τοὺς ἁγίους. Δὲν ἔχουμε πάρει στὰ σοβαρὰ τὴν χριστιανικὴ μας ιδιότητα, αὐτὸ δεῖχνουν τὰ πράγματα. Ἡ καθημερινὴ μας ζωὴ, εἴτε ἡ προσωπικὴ στὸ δωμάτιο εἴτε ἡ οἰκογενειακὴ στὸ σπίτι εἴτε ἡ δημοσία ὡς πολιτῶν μέσα στὴν κοινωνία, ἀποδεικνύει ὅτι ἡ αὐστηρὴ αὐτὴ παρατήρησις εἶνε δυστυχῶς ἀληθινὴ, ἀληθέστατη πέρα γιὰ πέρα.

Καὶ ἐξηγῶ γιὰτί τὸ λέω αὐτό. Ἐκεῖνος ποῦ ἔχει ἀπόφασι νὰ θυσιάσῃ καὶ τὴ ζωὴ του ἀκόμη «ἕνεκεν τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου του» (ἐ.ἀ. 8,35), αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος δὲν θὰ διστάσῃ βέβαια, σὲ δεδομένη περίστασι, **νὰ θυσιάσῃ καὶ μικρότερα ἀπὸ τὴν ζωὴ ἀγαθὰ**. Τέτοια ἀγαθὰ εἶνε ἡ ἀνάπαυσις, ὁ ὕπνος, τὸ χρῆμα, οἱ ἀνέσεις, οἱ ἀπολαύσεις, οἱ δόξες καὶ τιμές... Ὅποιος εἶνε ἀποφασισμένος γιὰ τὴ μεγάλη θυσία, ὅποιος ἔχει τὴν αὐταπάρνησι κ' εἶνε διατεθειμένος νὰ δώσῃ τὴ ζωὴ του, πολὺ περισσότερο μπορεῖ νὰ προσφέρῃ, ὡς μικρότερη θυσία στὸ βωμὸ τῆς ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως στὸν Κύριο, τὴν στέρησι αὐτῶν

τῶν ἀγαθῶν. Ἄλλα **ποῦ τέτοια αὐταπάρνησι**; Οἱ πολλοὶ ὄχι τὴ ζωὴ ἀλλ' οὔτε ἄλλα, μεγάλα ἢ μικρά, ἀπὸ τὰ ἀγαθὰ τῆς παρουσίας ζωῆς εἶνε πρόθυμοι νὰ θυσιάσουν γιὰ τὸ Χριστό. Καὶ προσοχὴ παρακαλῶ· δὲν μιλάμε γιὰ ἀθέους καὶ ἀπίστους, μιλάμε γιὰ ἀνθρώπους ποὺ διατείνονται πῶς εἶνε πιστοὶ Χριστιανοὶ καὶ ἀλλοίμονό σας ἂν τοὺς ἀμφισβητήσετε τὸν χριστιανισμό τους! Θέλετε μερικὰ παραδείγματα; Ὑπάρχουν ἄφθονα.

● **Νά κάποιοι πλούσιοι.** Δὲν θυσιάζουν **τὸ χρῆμα** τους χάριν τοῦ Εὐαγγελίου. Ἄκουνε τὸ Χριστὸ ποὺ λέει, ὅτι τὰ δικά του παιδιὰ θέλει νὰ ἔχουν ἀγάπη, νὰ ἐλεοῦν, νὰ βοηθοῦν τοὺς φτωχοὺς ἀδελφούς τους. Καὶ ὅμως αὐτοὶ κωφεύουν, ἀδιαφοροῦν. Ἄπορεῖ κανεὶς, πῶς καταφέρνουν καὶ ἀπαλλάσσουν τὸν ἑαυτό τους ἀπὸ τὸ χρέος ὄχι πλέον τῆς εὐαγγελικῆς ἀγάπης ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς ἀνθρώπινης εὐσπλαχνίας, πῶς κατασιγάζουν τὴ συνείδησί τους. Ὑπάρχει δὲ καὶ κάτι ἀκόμη χειρότερο· ὠρισμένοι ἀπὸ τοὺς πλουσίους αὐτοὺς ὄχι μόνο δὲν λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν τὴν ἐντολὴ τοῦ Χριστοῦ, ὄχι μόνο ἀδιαφοροῦν, ὄχι μόνο δὲν θυσιάζουν λίγα χρήματα γιὰ τὴν ἀνάγκη τοῦ πλησίον, ἀλλὰ καὶ ἀντιθέτως θυσιάζουν τὸν πλησίον χάριν τοῦ δικοῦ τους συμφέροντος! Ἄντὶ μὲ τὰ πλοῦτη τους νὰ γίνουν ἢ γέφυρα μὲ τὴν ὁποία θὰ περάσῃ ἀπ' τὴν ἀνέχεια στὴν ἐπάρκεια ὁ φτωχός, θὰ περάσῃ εὐαρεστημένος ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, αὐτοὶ μὲ τὴν σκληρότητα καὶ τὴν ἀπανθρωπία τους μεταβάλλουν τοὺς ἀδυνάτους (χῆρες, ὀρφανά, ἄλλους δυστυχισμένους), σὲ γέφυρες, διὰ τῶν ὁποίων περνάει κομπάζοντας καὶ βαυκαλιζόμενος ὁ αὐτάρεσκος ἐγωισμὸς των.

● **Νά καὶ ἄλλοι,** ποὺ δὲν ἔχουν ἴσως χρήματα, ἔχουν ὅμως **χρόνο**, ἀρκετὸν ἀπὸ τὸν ὁποῖο θὰ μπορούσαν νὰ διαθέσουν εἴτε γιὰ προσωπικὴ πνευματικὴ μελέτη καὶ λατρεία εἴτε σὲ ἔργα ἀγάπης καὶ ἐκκλησιαστικῆς διακονίας. Καὶ ὅμως δὲν θυσιάζουν **οὔτε λίγο καιρό τους** γιὰ τὸ Χριστό, ἀλλὰ τὸν σπαταλοῦν ὅλον σὲ μάταιες ἢ καὶ φθοροποιῆς ἐνασχολήσεις. Ὁ Χριστὸς καλεῖ τοὺς μαθητάς του νὰ προσευχηθοῦν, νὰ ἐκκλησιασθοῦν, νὰ μελετήσουν τὸ Εὐαγγέλιο· μὰ αὐτοὶ κωφεύουν. Δὲν συχναίνουν στὴν ἐκκλησία, προτιμοῦν νὰ κάθωνται ὦρες ὀλόκληρες εἴτε σὲ καφενεῖα καὶ λέσχες, εἴτε σὲ αἴθουσες θεάτρων κινηματογράφων ἢ ἄλλων «ψυχαγωγικῶν» κέντρων.

Ἐκεῖ ξοδεύουν τὸ χρόνο τους, τὸ πολύτιμο αὐτὸ ἀγαθὸ τῆς ζωῆς αὐτῆς, καὶ δὲν ἐννο-

οῦν νὰ διαθέσουν ἔστω λίγες στιγμὲς γιὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κυρίου.

● **Νά καὶ κάποιοι ἄλλοι,** ποὺ ἢ φιλαυτία δὲν τοὺς ἀφήνει νὰ θυσιάσουν κάτι ἀπὸ **τὴν ἀνάπαυσι καὶ τὶς ἀνέσεις τους** γιὰ τὸν ἄλλο. Ὁ Χριστὸς μᾶς ὑποδεικνύει, μὲ τὸ λόγο καὶ τὸ παράδειγμά του, νὰ παραιτούμεθα ἀκόμη καὶ ἀπὸ νόμιμα δικαιώματά μας γιὰ νὰ ὑπηρετήσουμε καλύτερα τὸν ἄλλο καὶ τὸ σύνολο· τὴν ἐκκλησία, τὴν πατρίδα, τὴν κοινωνία. Ἐμεῖς ὅμως, ἀγαπώντας περισσότερο τὸ σαρκίον μας παρὰ τὸν Κύριο, ἀρεσκομάστανε στὴν καλοπέρασι καὶ προτιμοῦμε νὰ ζοῦμε μὲ κάθε εὐμάρεια, παρὰ νὰ ὑποβάλλουμε τοὺς ἑαυτοὺς μας σὲ κάποια δυσκολία στέρησι στενοχωρία, καρπὸς τῆς ὁποίας θὰ εἶνε ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ.

Ἄλλὰ μιὰ τέτοια συμπεριφορὰ ἀποδεικνύει, ὅτι **δὲν εἴμαστε γνήσιοι μαθηταὶ** Ἐκείνου ποὺ γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ κόσμου ἔχυσε καὶ αὐτὸ τὸ αἷμα τοῦ ἐπάνω στὸ Γολγοθᾶ· ἀποδεικνύει ἀκόμη, ὅτι **δὲν ἐκτιμήσαμε ὅσο θὰ ἔπρεπε τὴν ἀξία τῆς ψυχῆς μας**, ποὺ καὶ ἢ παραμικρότερη ζημιὰ εἰς βάρος της –καὶ ζημιὰ τῆς ψυχῆς εἶνε κάθε ἁμαρτία– τρομάζει περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη ζημιὰ ἓνα Χριστιανό.

Κάθε θυσία, μικρὴ ἢ μεγάλη, γιὰ μιὰ ψυχὴ καὶ γιὰ τὴ σωτηρία της ἔχει ἀξία ἀνυπολόγιστη. Γιὰ νὰ φτάσῃ ὅμως κανεὶς νὰ κἀνῃ κάποτε μεγάλες καὶ δύσκολες θυσίες, **ἄς ἀρχίσῃ ἀπὸ τώρα νὰ κἀνῃ θυσίες μικρὲς** καὶ πιὸ εὐκόλες.

* * *

ᾠ! Ὅσοι, ἀγαπητοὶ μου, θέλουμε ν' ἀκολουθήσουμε μέχρι τέλους τὸν Κύριο, ἄς τὸν παρακαλέσουμε θερμὰ **νὰ μᾶς δώσῃ** τὸν θεῖο φωτισμό, τὴ δύναμι καὶ **τὴ χάρι του**, ὥστε νὰ πάρουμε κ' ἑμεῖς τὴ μεγάλη ἀπόφασιν καὶ νὰ τοῦ ποῦμε μὲ ὅλη μας τὴν ψυχὴ·

Κύριε, θὰ σὲ ἀκολουθήσουμε παντοῦ, καὶ στὰ εὐχάριστα καὶ στὰ δυσάρεστα, καὶ στὰ εὐκόλα καὶ στὰ δύσκολα· καὶ στὴ Γαλιλαία καὶ στὴν Ἰουδαία, καὶ στὸ ἀκρογιάλι καὶ στὴ Γεθσημανῆ, καὶ στὸ μυστικὸ δεῖπνο καὶ στὸ πραιτώριο, καὶ στὸ Θαβῶρ τῆς δόξης σου, ἀλλὰ καὶ στὸν φοβερὸ Γολγοθᾶ τοῦ πάθους σου. Τὰ ἴχνη σου θ' ἀκολουθήσουμε. Γιὰ σένα καὶ γιὰ τὰ θεῖα προστάγματά σου καὶ χρῆμα καὶ χρόνο καὶ ἀναπαύσεις καὶ αὐτὴ τὴ ζωὴ μας εἴμαστε ἔτοιμοι νὰ προσφέρουμε ὡς ἐλάχιστο δεῖγμα τῆς ἀγάπης μας.

Φίλη ψυχὴ! μπορεῖς νὰ δώσης καὶ νὰ τηρήσης μιὰ τέτοια ὑπόσχεσιν; Ἐὰν ναί, εἶσαι μακάριος!

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Απ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaafl@yahoο.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΕ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2077	Κυριακὴ Δ' τῶν Νηστειῶν (Ἐβρ. 6,13-20) 18 Μαρτίου 2018	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Ἐλπίδα, ἡ ἄγκυρα τῆς ζωῆς μας

«... Ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος· ἦν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν...» (Ἐβρ. 6,18-19)

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ἀγαπητοί μου, δὲν εἶνε μόνο ὁ σφοδρὸς ἐλεγκτὴς τῆς ἀνθρώπινης κακίας· δὲν μόνο αὐτὸς ποὺ ρίχνει κεραυνούς, αὐτὸς ποὺ σὰν πέλεκυς πέφτει καὶ συντρίβει τὰ γερασμένα δέντρα τῆς ἁμαρτίας· **εἶνε καὶ ὁ παρήγορος ἄγγελος** τῆς ἀνθρώπινης καρδιάς.

Γνωρίζει καλὰ τὸν ἄνθρωπο ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Ἀγάπησε προηγουμένως τὸν Κύριο καὶ μετανόησε εἰλικρινὰ γιὰ τὸ παρελθόν του. Βαπτίστηκε καὶ μπήκε στὴν Ἐκκλησία. Πῆρε στὸ ὦμο τὸ σταυρὸ του καὶ ἔζησε μὲ ἀκρίβεια καὶ συνέπεια τὴ χριστιανικὴ ζωὴ· δοκίμασε τὴ δυσκολία, τὸν ἀγῶνα καὶ τοὺς πειρασμούς της· ἤπια τὰ πικρὰ ποτῆρια τῆς θλίψεως.

Γνωρίζει λοιπὸν ἀπὸ δική του πείρα ὅτι ἔρχονται στιγμὲς ποὺ ὁ πιστὸς, κάτω ἀπ' τὸ βάρος τοῦ σταυροῦ ποὺ σηκώνει, κάμπτεται, καὶ τότε **ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ βοήθεια, παρηγοριά, ἐμψύχωσι**. Ἀλλὰ τὴν ἐμψύχωσι αὐτῆ, στὶς φοβερὲς ἐκεῖνες ἡμέρες καὶ ὥρες τῆς ζωῆς, τὴν δίνει μόνο ἡ ἐλπίδα στὸ Χριστό. Γι' αὐτὸ τώρα, γράφοντας στοὺς ἐξ Ἑβραίων Χριστιανούς, ποὺ ὑπέφεραν τὰ πάνδεινα ἀπὸ τοὺς ὀμοφύλους τους μέσα σὲ μιὰ γενεὰ ἄπιστη, ὁ ἀπόστολος θέλει νὰ τοὺς ἐμψυχώσῃ μὲ τὴ χριστιανικὴ ἐλπίδα.

Μὴν ἀπελπίζεστε, τοὺς λέει. **Νὰ ἔχετε τὶς ἐλπίδες σας στὸ Θεό**. Ὁ Κύριος, ποὺ ἔδωσε ὑποσχέσεις, θὰ ἐκπληρώσῃ τὶς ὑποσχέσεις του. Στηρίξτε τὴν ἐλπίδα σας σ' αὐτὸν ὅπως ἔκανε κι ὁ Ἀβραάμ, ὁ ὁποῖος πέρασε μὲν ἀπὸ τὴν πρωτάκουστη ἐκεῖνη δοκιμασία, νὰ τοῦ ζητήσῃ δηλαδὴ ὁ Θεὸς νὰ θυσιάσῃ τὸ μονάκριβο παιδί του, ἀλλὰ δὲν κλονίστηκε· κράτησε τὴν ἐλπίδα του, καὶ τέλος εὐλογήθηκε πλοῦσια. Κ' ἐσεῖς μὴν ἀφήσετε νὰ χαθῆ ἡ ἐλπίδα σας, κρατήστε τὴν σφιχτά, καὶ δὲν θὰ

χαθῆτε. Ὁ Κύριος δὲν λέει ποτέ ψέματα, εἶνε ἀδύνατον νὰ πῆ ψέμα· λοιπὸν δὲν θὰ σὰς ἐξαπατήσῃ, δὲν θὰ σὰς γελάσῃ. Μπορεῖ νὰ ἀργῆ, ἀλλὰ δὲν λησμονεῖ· πραγματοποιεῖ τὸ λόγο του, εἶνε φερέγγυος καὶ ἀξιόπιστος. Ἡ ψυχὴ σας βέβαια θὰ περάσῃ ἀπὸ ἕναν ὠκεανὸ θλίψεως, γιὰτὶ κατὰ τὸ σοφὸ σχέδιο τοῦ παναγάθου Κυρίου μας αὐτὸς εἶνε ὁ στενὸς καὶ δύσβατος δρόμος ποὺ ὁδηγεῖ στὴν κάθαρσι καὶ τὴ σωτηρία, αὐτὴ εἶνε ἡ **«τεθλιμμένη ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωὴν»** (Ματθ. 7,14)· ἐφ' ὅσον ὁμως ἔχετε τὴν ἐλπίδα σας στὸ Θεό, δὲν θὰ καταποντισθῆτε, δὲν θὰ χαθῆτε.

Ἡ ἐλπίδα, νὰ ἡ ἄγκυρα τῆς ψυχῆς, νὰ τὸ **στήριγμα τοῦ πιστοῦ**. Ὅσοι λοιπὸν καταφύγαμε καὶ πιαστήκαμε ἀπὸ τὴν ἐλπίδα στὸν Κύριο, νὰ νιώθουμε δυνατὴ παρηγοριά. Αὐτὴ τὴν ἐλπίδα ἔχουμε **«ὡς ἄγκυραν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος, ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσηλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ, ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα»** (Ἐβρ. 6,18-20). Ἡ ἐλπίδα μας εἶνε ὁ Χριστὸς, ὁ ὁποῖος, μὲ τὴ θυσία του ποὺ προσέφερε ὡς αἰώνιος ἀρχιερεὺς, εἰσηλθε στὰ ἀληθινὰ ἅγια τῶν ἁγίων, δηλαδὴ στὸν οὐρανό, ἐτοιμάζοντας τὸ δρόμο γιὰ νὰ τὸν ἀκολουθήσουμε κ' ἐμεῖς. Ἐκεῖ λοιπὸν εἶνε τὸ δυνατό καὶ ἀσάλευτο στήριγμά μας, ἐκεῖ εἶνε ἡ ἀδιάφραστη ἐλπίδα μας.

Ἡ ἐλπίδα, ἀγαπητοί μου, εἶνε θεῖο δῶρο. Εἶνε μία ἀπὸ τὶς πιὸ σημαντικὲς δυνάμεις τῆς ψυχῆς. Χωρὶς αὐτὴν δὲν μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ κάνῃ οὔτε ἕνα βῆμα πρὸς τὰ ἐμπρός.

Ἡ ἐλπίδα **εἶνε ἀπαραίτητη σὲ κάθε ἔργο**. Ὁ γεωργὸς σπέρνει τὸ σπóρο στὸ χωράφι μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ θερίσῃ περισσότερο ἀπ' ὅ,τι ἔ-

σπειρε. Ὁ ναυτικός φεύγει ἀπὸ τὸν τόπο του, ξανοίγεται στὸ πέλαγος καὶ διασχίζει τὸν ὠκεανὸ μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ φτάση καλὰ στὸ λιμάνι τοῦ προορισμοῦ του. Ὁ ἔμπορος τολμᾷ καὶ ρίχνει στὴν ἀγορὰ τὰ κεφάλαιά του μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ κερδίση καὶ θὰ τὰ πολλαπλασιάση. Ὁ ἄρρωστος παίρνει τὸ φάρμακο ποῦ τοῦ γράφει ὁ γιατρός καὶ ὑποβάλλεται σὲ αὐστηρὴ δίαιτα μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ θεραπευθῆ καὶ θ' ἀπαλλαγῆ ἀπὸ τὴν ἀσθένειά του.

Ἡ ἐλπίδα εἶνε σύντροφος καὶ **ἐκεῖνου ποῦ εὐτυχεῖ**, ἀλλὰ καὶ **ἐκεῖνου ποῦ δυστυχεῖ**. Αὐτὸς μὲν ποῦ ζη τώρα εὐτυχισμένος ἐλπίζει, ὅτι ἡ εὐτυχία του αὐτὴ θὰ διατηρηθῆ καὶ θὰ ὑπάρχη στὴ ζωὴ του διαρκῶς· ἐνῶ αὐτὸς ποῦ ζη τώρα σὲ δυστυχία ἐλπίζει, ὅτι αὐριο οἱ συνθῆκες τῆς ζωῆς του θὰ βελτιωθοῦν, θὰ βγῆ ἀπὸ τὴ δυστυχία καὶ θὰ γνωρίση καὶ αὐτὸς τὴν εὐτυχία. **Ἡ ἐλπίδα εἶνε σύντροφος ὄλων**. Ρίχνει σὰν ἥλιος τὶς φωτεινὲς ἀκτίνες τῆς παντοῦ· καὶ στὰ ἀνάκτορα, ὅπου οἱ ἄρχοντες ζοῦν μὲ ἄνεσι καὶ εὐχονται ὁ χρόνος τῆς ἐξουσίας νὰ μὴν τελειώσῃ, ἀλλὰ καὶ στὶς φυλακὲς, ὅπου ὁ βαρυποινίτης ζη μὲ στερήσεις καὶ δὲν βλέπει τὴν ὥρα πότε ἡ ποινὴ του θὰ λήξῃ καὶ ἡ πόρτα τοῦ κελιοῦ του θ' ἀνοίξῃ γιὰ νὰ βγῆ ἀπ' τὴ φυλακὴ ἐλεύθερος.

Ἡ ἐλπίδα εἶνε ὁ καλὸς σύντροφος ὄλων· καὶ μπορούμε νὰ ποῦμε ὅτι ὁ μόνος πραγματικὰ δυστυχισμένος εἶνε ἕνας, ἐκεῖνος στὸν ὁποῖο ὁ ἥλιος τῆς ἐλπίδος ἔπαψε νὰ στέλνῃ τὶς ἀκτίνες του. **Ζωὴ χωρὶς ἐλπίδα εἶνε μαρτύριο, μιὰ μικρὴ κόλασι**· γιὰ καὶ τῆς κολάσεως αὐτὸ εἶνε τὸ χαρακτηριστικόν, ὅτι ἐκεῖ μέσα θὰ ἐκλείψῃ καὶ θὰ σβῆσῃ κάθε ἐλπίδα.

Ἄν ἡ ἐλπίδα, ἀγαπητοί μου, εἶνε χρήσιμη στὰ καθημερινὰ μας βιοποριστικὰ ἔργα, πολὺ πιὸ χρήσιμη, χρησιμώτατη, εἶνε στὸ ὑψηλὸ ἔργο, στὴν **οὐράνια ὑπόθεσι τῆς σωτηρίας** τῆς ψυχῆς μας. Ἡ ἐλπίδα ὅτι ὁ Χριστὸς θὰ μᾶς βοηθήσῃ πάντοτε, ὅτι θὰ ἐκπληρώσῃ τὶς ὑποσχέσεις του ποῦ εἶνε γραμμένες στὸ ἱερὸ Εὐαγγέλιο καὶ γενικὰ στὴν ἁγία Γραφή, ἡ ἐλπίδα αὐτὴ εἶνε, ὅπως τὴ χαρακτηρίζει ὁ ἀπόστολος Παῦλος σήμερα, **«ἀσφαλῆς καὶ βεβαία»**, ἀξιόπιστη δηλαδὴ καὶ σίγουρη.

Ἄλλες ἐλπίδες διαψεύδονται, καὶ τότε ἐκεῖνος ποῦ στηρίχθηκε σ' αὐτὲς ἀπογοητεύεται ὁ ἴδιος ἀλλὰ καὶ ντροπιάζεται μπροστὰ στοὺς ἄλλους ποῦ βλέπουν ὅτι ἀπατήθηκε, ὅτι τὸ στηρίγμα του τὸν πρόδωσε. Μιὰ ἐλπίδα ποῦ στηρίζεται σὲ πρόσωπα καὶ πράγματα τοῦ κόσμου τούτου ἀποδεικνύεται πολλὲς

φορὲς ψεύτικη καὶ γίνεται, ὅπως λέει κάποιος ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους σοφοὺς, **«μῆτηρ συμφορῶν»**. Ἀντιθέτως **ἡ ἐλπίδα ποῦ στηρίζεται στὸ Χριστὸ ἔχει τὸ βέβαιο καὶ τὸ ἀσφαλές**, ἔχει ἀξιοπιστία καὶ σιγουριά.

Ἡ ἐλπίδα αὐτὴ εἶνε ἡ ἄγκυρα τῆς ψυχῆς στὸ ταξίδι τῆς ζωῆς. **Τί εἶνε ἡ ἄγκυρα;** Ἔνα βαρὺ σιδερένιο ἐξάρτημα, μὲ τὸ ὁποῖο εἶνε ἐφωδιασμένα ἀπαραιτήτως ὅλα τὰ σκάφη ποῦ πλέουν στὴ θάλασσα. Αὐτὸ ποντίζεται μὲ ἀλυσίδα μεγάλου μήκους στὸ βάθος τῆς θαλάσσης, ὅπου λόγω τοῦ ἀγκυλωτοῦ σχήματος καὶ τοῦ βάρους του ἀγκιστρώνεται στὸ βυθὸ καὶ συγκρατεῖ τὸ πλοῖο ἀπὸ τὸν κίνδυνον νὰ παρασυρθῆ ἀπὸ τὰ κύματα καὶ τοὺς ἀνέμους καὶ νὰ προσκρούσῃ σὲ βράχους ἢ νὰ προσαράξῃ.

Ὅπως λοιπὸν τὸ πλοῖο, ὅταν ρίξῃ τὴν ἄγκυρά του ἀσφαλίζεται καὶ δὲν παρασύρεται ἀπὸ τὰ ρεύματα, ἔτσι καὶ **ἡ ψυχὴ μας**, ὅταν ἔχῃ τὴν ἐλπίδα τῆς στὸ Χριστό, **εἶνε ἐξασφαλισμένη**· δὲν θὰ παρασυρθῆ ἀπὸ τοὺς ἀνέμους τῆς ἀπιστίας, δὲν θὰ γίνῃ παιχνίδι κανενός, δὲν θὰ κινδυνεύσῃ ἢ σωτηρία τῆς.

Ἀγαπητοί μου! Ὅλες οἱ ἐλπίδες ποῦ στηρίζουμε σὲ πράγματα τοῦ κόσμου τούτου εἶνε ἄγκυρες, ἀλλὰ **ἄγκυρες ἐπισηφαλεῖς**, στηρίγματα ἀνίσχυρα, ποῦ μία σφοδρὴ θύελλα τῆς ζωῆς μπορεῖ νὰ τὰ παρασύρῃ καὶ νὰ τὰ ἀχρηστεύσῃ, καὶ τότε ἐμεῖς θὰ μείνουμε μέσα στὸν κόσμον δίχως ἐλπίδα, σὰν πλοῖα δίχως ἄγκυρα μέσ' στὸν ὠκεανό.

Ἀσφαλῆς ἄγκυρα, ποῦ ποτέ κανεὶς καὶ τίποτα δὲν μπορεῖ νὰ κόψῃ τὴν ἀλυσίδα τῆς, εἶνε μόνον ἡ ἐλπίδα στὸ Χριστό. Γιὰ αὐτὴ **ἐξαρτᾶ τὸν Χριστιανὸ ὄχι ἀπὸ τὴ γῆ**, ἢ ὁποῖα μιὰ μέρα θὰ παρέλθῃ μαζί μὲ ὅλα τὰ ἀγαθὰ τῆς, τὰ ἰνδάλματά τῆς καὶ τὰ στηρίγματά τῆς, **ἀλλ' ἀπὸ τὸν οὐρανὸ, ἀπὸ τὸ Χριστό**. Ἐκεῖνος κατὰ τὴν πίστι μας εἶνε αἰώνιος καὶ ἀμετακίνητος, καὶ μέσα στὶς τροπὲς καὶ ἀλλοιώσεις μένει ἄτρεπτος καὶ ἀναλλοίωτος.

Μὴ γινώμαστε λοιπὸν ἄφρονες. Ἄς παραδειγματιστοῦμε ἀπὸ τὴ φρονιμάδα τῶν ναυτικῶν. Ὅπως αὐτοὶ δὲν ἐπιχειροῦν νὰ ταξιδέψουν στὶς θάλασσες ἂν δὲν ἔχουν ἐν τάξει τὴν ἄγκυρα τοῦ πλοίου τους, ἔτσι κ' ἐμεῖς, ἂν θέλουμε νὰ διαπλεύσουμε τούτη τὴ ζωὴ καὶ νὰ σώσουμε τὶς ψυχὲς μας, τὸ δικὸ μας σκάφος, ἂς ἔχουμε ὡς ἐφόδιο, σὰν ἄγκυρα, τὴν ἐλπίδα στὸ Χριστό· **«ἡ δὲ ἐλπίς οὐ κατασχύνει»**, **αὐτὴ ἡ ἐλπίδα δὲν θὰ μᾶς ἀπατήσῃ ποτέ** (Ρωμ. 5,5).

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεία Ἱερά Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΕ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2080	Ἐθνικὴ ἑορτὴ ἐθνικῆς παλιγγενεσίας Κυριακὴ 25 Μαρτίου 2018	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Ἡ πίστι τῶν ἡρώων τοῦ '21

Πιό θέμα πρέπει νὰ θίξουμε σήμερα, ἀγαπητοί μου; Θέμα ποῦ μᾶς ἐλκύει εἶνε ἡ **ἐορτὴ τῆς 25ης Μαρτίου**. Διπλὴ ἑορτὴ, θρησκευτικὴ καὶ ἐθνικὴ· ἡ λύτρωσις τῆς ἀνθρωπότητος ἀπὸ τὴν ἁμαρτία καὶ ἡ λύτρωσις τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὴ δουλεία καὶ τὴν τυραννία.

Σήμερα ὑπάρχει τάσις νὰ σβήσουμε τὸ παρελθὸν καὶ τὶς ἑορτὲς μας, καὶ στῆ θέσι τους νὰ βάλουμε κοσμικὲς ἑορτὲς (λ.χ. τῆς φράουλας, τῶν ἀνθέων, τοῦ κρασιοῦ, κ.ἄ.), ὅπως ἐπίσης ἡ συνήθεια νὰ ἑορτάζουν ὄχι τὴν ὀνομαστικὴ ἑορτὴ, ποῦ τιμᾶται ὁ ἅγιος, ἀλλὰ τὴν ἡμέρα τῶν γενεθλίων. **«Κάτω τὸ παρελθόν!»** λένε. Ἄλλ' αὐτὸ εἶνε λάθος. Ἀπολαμβάνουμε τὸ παρελθόν, καὶ πρέπει νὰ εἴμαστε συνέχεια καὶ ὄχι καταστροφὴ τοῦ παρελθόντος.

Α'. Μεγάλο πλῆγμα γιὰ μᾶς, ἀγαπητοί μου, τὰ χρόνια τῆς σκλαβιάς ἦταν τὸ **παιδομάζωμα** καὶ οἱ **ἐξισλαμισμοί**. Μετὰ τὸ Βυζάντιο οἱ λαοὶ ποῦ κατέκτησε ἡ Τουρκία ἦταν Χριστιανοί, καὶ ἀπὸ τὸν διωγμὸ ἀλλαξοπίστησαν. Στὴ Μικρὰ Ἀσία ἔμειναν μόνο 2 ἑκατομμύρια, ἀλλὰ κι αὐτοὶ τὸ 1922 ξεριζώθηκαν. Στὸν Πόντο καὶ ἀλλοῦ μέσα στὴν Τουρκία ἔμειναν μερικοὶ **κρυπτοχριστιανοί**. Ἐνα ἀντρόγυνο ἀπὸ αὐτοὺς ἦρθαν στὴ Φλώρινα ὡς τουρίστες, μοῦ ζήτησαν καὶ κρυφὰ τοὺς βάπτισα καὶ τοὺς στεφάνωσα.

Τὸ 1821, μετὰ ἀπὸ ἀλλεπάλληλες ἀποτυχημένες ἐξεγέρσεις, ἐπὶ τέλους **ἐγίνε ἡ ἐπανάστασις**. Ἐπὶ κεφαλῆς ὁ κλῆρος. Εἶνε μοναδικὴ ἐπανάστασις ὡς πρὸς τὰ κίνητρα. **Ἁ σκοπὸς τῆς** ἦταν «νὰ λάμψη παντοῦ ὁ σταυρός», ὅπως ἔψαλλε ὁ Ῥήγας Φεραῖος. Αὐτὸ τὸ φρόνημα εἶχαν ἐκεῖνοι, κ' ἐμεῖς ἐκεῖ πρέπει νὰ εἴμαστε προσανατολισμένοι. Κ' ἐγὼ τὸ πιστεῶ· θὰ ἐπανέλθουμε στὴν Πόλι, θὰ ξανασυνεχίσουμε τὴν διακοπεῖσα θεία λειτουργία.

Ἄς προβάσουμε τώρα **μορφὲς τῶν ἡρώων μας**.

✱ **Ὁ Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης** ξεκίνησε στὸ Ἰάσιο τὴν ἐπανάστασι μετὰ τὸ σύνθημα «Ἐν τού-

τω τῷ σημείῳ (μετὰ τὸ σταυρὸ δηλαδὴ) *νικῶμεν*». Ἦταν ἀπὸ ἀριστοκρατικὴ οἰκογένεια, ἀξιωματικὸς τοῦ τσάρου, μετὰ κομμένο τὸ χερί σὲ μάχη κατὰ τοῦ Ναπολέοντος. Μπῆκε στὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν πατρίδα χωρὶς συμφέρον ὑλικό, θυσίασε τὰ πάντα, καὶ πέθανε μετὰ τὸ «*Πάτερ ἡμῶν...*» στὰ χεῖλη. Ποῦ εἶνε αὐτοὶ ποῦ λένε, ὅτι οικονομικὰ ἦταν τὰ κίνητρα τῆς ἐπαναστάσεως;

✱ **Ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης**. Ἦταν λοχαγὸς στὰ Ἐπτάνησα. Πίστευε στὸ Θεὸ ὅπως οἱ Μακκαβαῖοι. Ἔλεγε σοφὰ λόγια. ✓ Πολιόρκησε τὴν Τριπολιτσά καὶ τὴν κατέκτησε. Ὅταν οἱ Ἕλληνες μπῆκαν μέσα, ἦταν ἡμέρα Παρασκευῆ, καὶ εἶπε· «Σήμερα θὰ νηστεύσουμε». Καὶ ἔκαναν δοξολογία μετὰ νηστεία. ✓ Ἄλλο γεγονός· ἦρθαν μέρες ποῦ τὸν ἄφησαν ὄλοι καὶ ἔμεινε μόνος. Τότε μπῆκε σὲ μιὰ ἐκκλησιά, ἄναψε κερί καὶ προσευχήθηκε. Ὅταν βγῆκε ἔλαμπε ἀπὸ αἰσιοδοξία, καὶ εἶπε· «Ἡ Παναγία ὑπέγραψε τὴν ἐλευθερία τῆς πατρίδος καὶ δὲν παίρνει πίσω τὴν ὑπογραφή της». ✓ Ἄλλο μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσι μίλησε στὰ παιδιὰ τοῦ πρώτου καὶ μοναδικοῦ τότε γυμνασίου μετὰ γυμνασιάρχην τὸν Γεννάδιο. Ὁ Γεννάδιος τὸν ζήτησε νὰ ἔρθη νὰ μιλήσῃ στὰ παιδιὰ. Καὶ ὁ Κολοκοτρώνης ἦρθε καὶ τοὺς εἶπε· «Παιδιά, ὅταν ἐμεῖς πιάσαμε τὰ ἄρματα, εἶπαμε πρώτα ὑπὲρ πίστεως καὶ ἔπειτα ὑπὲρ πατρίδος».

✱ **Κωνσταντῖνος Κανάρης**. Φτωχαδάκι, ναυτικός, νιόπαντρος. Πίστευε στὸ Θεό. Ὅταν ἡ Χίος κοκκίνισε ἀπὸ τὸ αἷμα, δὲν τὸ ὑπέφερε. Εἶχε ψυχὴ. Μιὰ βαρκούλα εἶχε, ἀλλὰ πίστευε. Ἔκανε τὸ σταυρὸ του, πῆγε μετὰ τὸ πυρπολικὸ καὶ τίναξε στὸν ἀέρα τὴ ναυαρχίδα. Ὅταν ἐπέστρεψε στὰ Ψαρά, πῆγε στὴν ἐκκλησιά. Ἐμεινε στὴν Κυψέλη τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐκκλησιαζόταν στὸ ναὸ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ὅπου ὑπῆρχε τὸ στασίδι του σκεπασμένο μετὰ τὴν ἑλληνικὴ σημαία. Ὅταν τὸ ρώτησαν πῶς ἔκανε τὸ

κατόρθωμα, ἀπήντησε· «Ἐκείνη τὴ βραδιά εἶπα στὸν ἑαυτό μου· “Ἀπόψε, Κωσταντῆ, θὰ πεθάνης”».

✱ **Ἀνδρέας Μιαούλης.** Ἦταν πιστὸς στὸ Θεό. Ἐφτείαξε ἕνα σταυρὸ καὶ κάλεσε ναῦτες καὶ καπεταναίους. Ὁ μητροπολίτης Ὑδρας Ἱερόθεος ἔκανε ἀντίγραφο τοῦ σταυροῦ ἐκείνου καὶ τὰ μοίραζε ὡς εὐλογία. Ἐπάνω ἔγραφε· «*Ἡσοῦς Χριστὸς νικᾷ*» – «*Σταυροῦ τύπος ἐχθροῦ τρόμος*» – «*Σταυρὸς πιστῶν τὸ στήριγμα*».

✱ Τέλος ὁ ἀγιώτερος τῶν ἡρώων, ὁ **Ἰωάννης Μακρυγιάννης.** Προσευχὴ ἔκανε, κομποσχοίνι κρατοῦσε. Ἐπὶ Ὄθωνος πῆγαν νὰ τὸν βγάλουν τρελλό. Ὄταν τὰ ἔβαλε μὲ τὸν Ἰμπραήμ, ἦρθε ἕνας Γάλλος ναύαρχος νὰ δῆ τίς θέσεις μάχης καὶ τοῦ εἶπε ὁ ναύαρχος· –Εἶνε ἀδύνατες οἱ θέσεις σας. Ἐκεῖνος εἶπε· –Οἱ θέσεις εἶνε ἀδύνατες, ἀλλὰ μαζί μας ἔχουμε τὸ δυνατὸ Θεό. Στὴν Ἀθήνα ἔμενε στὴ συνοικία «Μακρυγιάννη». Ἐξωμολογεῖτο καὶ κοινωνοῦσε. Ἐνας ἀπὸ ἑκείνους ποὺ εἶχαν πάει τότε στὸ Παρίσι κάθησε μιὰ μέρα στὸ τραπέζι τοῦ Μακρυγιάννη, κι αὐτὸς εἶπε στὸ παιδί του νὰ κάνει προσευχὴ γιὰ τὸ φαγητό. Ἐκεῖνος γέλασε εἰρωνικά, κι ὁ Μακρυγιάννης τοῦ εἶπε αὐστηρά· «Ἐξω ἀπ’ τὸ σπίτι μου!» καὶ τὸν ἔδιωξε.

Μερικὰ σᾶς εἶπα· γιὰ τὰ ὑπόλοιπα **ψάξτε, διαβάστε - μελετήστε καὶ μόνοι σας.**

Β’. –Αὐτοί, θὰ πῆτε, ἦταν οἱ κορυφαῖοι ὁ ὑπόλοιπος λαὸς δὲν ἦταν ἔτσι... Ὅχι, ἀγαπητοί μου· αὐτὰ πίστευε ὁλος ὁ λαός, πίσω ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς κορυφαίους ἦταν ὁλος ὁ Ἕλληνικὸς λαός. Ἀναφέρω δύο παραδείγματα.

✱ **Στὴ Χίο** τὸ 1822 οἱ Τοῦρκοι, ἀφοῦ ἔκαψαν τὰ πάντα, μάζεψαν τὰ γυναικόπαιδα, 30 χιλιάδες, στὴν παραλία. Πῆραν τὸν Ἐσταυρωμένο, τὸν ἔβαλαν κάτω στὴν ἀμμουδιὰ καὶ τοὺς εἶπαν· «Ὅποιος τὸν πατήση καὶ τὸν φτύση, θὰ ζήση ὅποιος δὲν τὸν πατήση, θὰ πεθάνη». Οὔτε ἕνας δὲν τὸν πάτησε! ὅλοι μαρτύρησαν.

✱ Ὑπῆρχε καὶ ἐκτὸς Ἑλλάδος πολὺς Ἕλληνισμός. Ζοῦσαν καὶ **στὶς Ἰνδίες** 450 Ἕλληνες. Αὐτοί, ὅταν ἔμαθαν ὅτι ἡ πατρίδα ἐπαναστάτησε, δὲν περίμεναν· ἔκαναν τὸ σταυρὸ τους καὶ ἦρθαν στὴν Ἑλλάδα, πολέμησαν καὶ σκοτώθηκαν ὅλοι! Καὶ μόνο τὸ παράδειγμα αὐτὸ δείχνει, ὅτι τὰ κίνητρα τοῦ ἀγῶνος δὲν ἦταν ὑλικά - οἰκονομικά, ὅπως εἶνε σήμερα. Ξέρετε τί σημαίνει αὐτό; Αὐτὴ τὴ στιγμή 100.000 Ἕλληνες φοιτηταὶ σπουδάζουν ἔξω· ἂν γίνη πόλεμος, πόσοι θὰ ἔρθουν στὴν Ἑλλάδα νὰ πολεμήσουν; Ἐνας πατέρας ἔγραφε στὸ γυιό του στὴν Ἰταλία· «Γιῶργο, ἔδῳ ἀκούγεται ὅτι θὰ γίνη πόλεμος· μεῖνε αὐτοῦ...».

Μιὰ σκιαγραφία σᾶς ἔδωσα.

Ἐνῶ ἄλλοι λαοὶ δὲν λησμονοῦν τὴν ἱστορία τους, ἔδῳ μερικοὶ θέλουν νὰ τὴ σβήσουμε τώρα τὴν ἱστορία μας. Τὴ λησμονοῦμε. Καὶ μόνο τὴ λησμονοῦμε; Καὶ τὴ συκοφαντοῦμε· διαβάλλουν τοὺς ἥρωες καὶ λένε, ὅτι ἔκαναν τὴν ἐπανάστασι τοῦ ’21 ἀπὸ κίνητρα ταξικά - κοινωνικά – ἔτσι τὴν ἐρμηνεύουν. Γι’ αὐτοὺς λοιπὸν πρὶν τελειώσω θ’ ἀναφέρω καὶ τὰ ἑξῆς.

Ὁ **Λάζαρος Κουντουριώτης**, ὅταν ἄρχισε ὁ ἀγῶνας, εἶχε μιὰ στέρνα γεμάτη χρυσᾶ νομίσματα, καὶ τὰ διέθεσε ὅλα γιὰ τὴν πατρίδα, ἔγινε φτωχός. Ἄλλοι εὐκατάστατοι στὴν Τριπολιτσὰ ἦταν ἡ **οἰκογένεια Δεληγιάννη**· εἶχαν ἀποθηκῆς μὲ ὅλα τ’ ἀγαθὰ· ὅταν ἄρχισε ὁ ἀγῶνας, ἄνοιξαν τίς ἀποθηκῆς τους, ἔδωσαν τὰ πάντα γιὰ τὸ γένος κ’ ἔμειναν φτωχοί. Ἄς ἐλευθερωθοῦμε, εἶπαν, καὶ τότε μ’ ἕνα μαχαίρι θὰ βγάζουμε λάχανα νὰ ζοῦμε. Ὁ **Δημήτριος Ὑψηλάντης** ὅταν κατέβηκε στὴν Πελοπόννησο, ὁ Κολοκοτρώνης τοῦ εἶπε· Πρίγκιπα, ἔδῳ δὲν ἔχουμε πολυτέλειες... Ἡ δὲ μάνα τοῦ Ὑψηλάντου ἔδωσε τὸ τσιφλίκι ποὺ εἶχαν ἔξω ἀπ’ τὸ Βουκουρέστι γιὰ τὴν Ἑλλάδα.

Γ’. **Γίνεται προδοσία**, ἀγαπητοί μου. Ἐνῶ τὸ χρέος μας εἶνε **νὰ μείνουμε Ἕλληνες**, αὐτοὶ ποὺ ἔρχονται ἀπ’ ἔξω λένε, πῶς θὰ μᾶς σώσουν οἱ **συμμαχίες μὲ τὴ Δύσι**· τὸ Ν.Α.Τ.Ο., ὁ Ο.Η.Ε., ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση κ.τ.λ.. Συντελεῖται προδοσία, γι’ αὐτὸ ἐπέρχονται τόσες ἀλλαγές· διαζύγια, μείωσις ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐθνικῶν ἐορτῶν, ἀπαξίωσι τοῦ ράσου σὲ ἐκπομπές τῶν κρατικῶν μέσων ἐνημερώσεως, πόλεμος κατὰ τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖο παιδείας...

Ἐμεῖς ἀγαποῦμε τὴν εἰρήνη, θέλουμε τὴν εἰρήνη, ἀλλὰ εἰρήνη μὲ ἀξιοπρέπεια. Νὰ μείνουμε Ἕλληνες ὀρθόδοξοι Χριστιανοί. Εἶδατε πῶς ἀνησυχεῖ κάποιος ὅταν χάσῃ τὴν ἀστυνομικὴ του ταυτότητα; προσοχὴ λοιπὸν νὰ **μὴ χάσουμε τὴν πνευματικὴ καὶ ἐθνικὴ μας ταυτότητα.**

Ἀείμνηστοι ἄνδρες, ἱερεῖς σκιές, ἀπὸ ἐκεῖ ψηλὰ ποὺ βρῖσκεστε, παρηγορήστε μας, ἐμψυχώστε μας, **δῶστε μας καὶ πάλι τὴν πατρίδα**· νὰ γεννηθοῦν νέοι Διάκοι, Κανάρηδες, Μιαούληδες, Κολοκοτρώνηδες, Μακρυγιάννηδες, πρὸς δόξαν τοῦ εὐλογητοῦ μας ἔθνους· ἀμήν.

(†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος